

II

(Icke-lagstiftningsakter)

BESLUT

RÅDETS BESLUT (EU) 2022/333

av den 25 februari 2022

om partiellt upphävande av tillämpningen av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om förenklat utfärdande av viseringar till medborgare i Europeiska unionen och Ryska federationen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 a jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om förenklat utfärdande av viseringar till medborgare i Europeiska unionen och Ryska federationen ⁽¹⁾ (*avtalet*) trädde i kraft den 1 juni 2007, parallellt med avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om återtagande ⁽²⁾.
- (2) Syftet med avtalet är att på grundval av ömsesidighet förenkla utfärdandet av viseringar för vistelser på högst 90 dagar per 180-dagarsperiod för medborgare i Europeiska unionen och Ryska federationen. Önskan att underlätta de mellanfolkliga kontakterna som en viktig förutsättning för en stabil utveckling av ekonomiska, humanitära, kulturella, vetenskapliga och andra band betonas i ingressen till avtalet.
- (3) Enligt artikel 15.5 i avtalet får var och en av parterna helt eller delvis upphäva avtalet av skäl som rör den allmänna ordningen, skyddet av nationell säkerhet eller skyddet av folkhälsan. Beslutet om upphävande ska anmälas till den andra parten senast 48 timmar innan det träder i kraft.
- (4) Med anledning av Ryska federationens olagliga annektering av Autonoma republiken Krim och staden Sevastopol 2014 och Rysslands fortsatta destabiliserande agerande i östra Ukraina har Europeiska unionen infört ekonomiska sanktioner mot bakgrund av Ryska federationens agerande som destabiliserar situationen i Ukraina, i anslutning till det fullständiga genomförandet av Minskavtalen, sanktioner med avseende på agerande som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och självständighet, och sanktioner med anledning av Ryska federationens olagliga annektering av Autonoma republiken Krim och staden Sevastopol.

⁽¹⁾ EUT L 129, 17.5.2007, s. 27.⁽²⁾ EUT L 129, 17.5.2007, s. 40.

- (5) Ryska federationens beslut att erkänna de icke-regeringskontrollerade delarna av de ukrainska oblasterna Donetsk och Luhansk som oberoende enheter och det därav följande beslutet att sända ryska trupper till dessa områden undergräver ytterligare Ukrainas suveränitet och oberoende och utgör en allvarlig överträdelse av internationell rätt och internationella avtal, däribland FN-stadgan, Helsingforslutakten, Parisstadgan och samförståndsavtalet från Budapest.
- (6) Som signatär till Minskavtalen har Ryska federationen ett tydligt och direkt ansvar att arbeta för att finna en fredlig lösning på konflikten i enlighet med dessa principer. I och med beslutet att erkänna de icke-regeringskontrollerade regionerna i östra Ukraina som självständiga enheter bröt Ryska federationen tydligt mot Minskavtalen, som föreskriver att dessa områden helt och hållet ska återställas till den ukrainska regeringens kontroll.
- (7) Händelser som äger rum i ett land som gränsar till unionen, såsom de händelser som inträffat i Ukraina och som har gett upphov till de restriktiva åtgärderna, kan motivera åtgärder som syftar till att skydda unionens och medlemsstaternas väsentliga säkerhetsintressen. Ovannämnda agerande från Ryska federationens sida strider mot folkrättens grundläggande principer. Ryska federationens agerande kommer sannolikt också att ge upphov till migrationsrörelser som härrör från handlingar som är olagliga enligt folkrätten.
- (8) Med tanke på situationens allvar anser rådet att tillämpningen av vissa bestämmelser i avtalet om förenklade förfaranden för vissa kategorier av medborgare i Ryska federationen som ansöker om visering för kortare vistelse, nämligen medlemmar i Ryska federationens officiella delegationer, ledamöter i Ryska federationens nationella och regionala regeringar och parlament, Ryska federationens konstitutionsdomstol och Ryska federationens högsta domstol, när de utövar sina ämbeten, ryska medborgare som innehar giltiga diplomatpass och affärsfolk och företrädare för företagsorganisationer, därför bör upphävas.
- (9) Detta beslut utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med beslut 2002/192/EG; Irland deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.
- (10) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed upphävs tillämpningen av följande bestämmelser i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om förenklat utfärdande av viseringar till medborgare i Europeiska unionen och Ryska federationen från och med den 28 februari 2022:

- a) Artikel 4.1 a, vad gäller medlemmar i Ryska federationens officiella delegationer som, efter en offentlig inbjudan riktad till Ryska federationen, ska delta i officiella möten, konsultationer, förhandlingar eller utbytesprogram, eller i evenemang som anordnas av mellanstatliga organisationer inom en av medlemsstaternas territorium.
- b) Artikel 4.1 b, vad gäller affärsfolk och företrädare för företagsorganisationer.
- c) Artikel 5.1 a, vad gäller ledamöter i Ryska federationens nationella och regionala regeringar och parlament, Ryska federationens konstitutionsdomstol och Ryska federationens högsta domstol.

- d) Artikel 5.2 a, vad gäller medlemmar i Ryska federationens officiella delegationer som, efter en offentlig inbjudan riktad till Ryska federationen, ska delta i officiella möten, konsultationer, förhandlingar eller utbytesprogram, eller i evenemang som av mellanstatliga organisationer anordnas inom en av medlemsstaternas territorium.
- e) Artikel 5.2 b, vad gäller affärsfolk och företrädare för företagsorganisationer.
- f) Artikel 5.3, vad gäller de kategorier av medborgare som avses i artikel 5.2 a och b.
- g) Artikel 6.3 b och c, vad gäller medlemmar i Ryska federationens officiella delegationer som, efter en offentlig inbjudan riktad till Ryska federationen, ska delta i officiella möten, konsultationer, förhandlingar eller utbytesprogram, eller i evenemang som av mellanstatliga organisationer anordnas inom en av medlemsstaternas territorium, samt ledamöter i Ryska federationens nationella och regionala regeringar och parlament, Ryska federationens konstitutionsdomstol och Ryska federationens högsta domstol.
- h) Artikel 11.1, vad gäller medborgare i Ryska federationen som innehar ett giltigt diplomatpass som utfärdats av Ryska federationen.
- i) Artikel 6.1, vad gäller avgifter för handläggning av viseringsansökningar för de kategorier av medborgare och personer som avses i artikel 4.1 b, artikel 6.3 b och c samt artikel 11.1. Den standardavgift som föreskrivs genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) ska vara tillämpliga per automatik.
- j) Artikel 7, vad gäller de kategorier av medborgare och personer som avses i artikel 4.1 a och b, artikel 6.3 b och c samt artikel 11.1.

Artikel 2

Rådets ordförande ska på unionens vägnar göra den anmälan som anges i artikel 15.5 i avtalet.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 25 februari 2022.

På rådets vägnar
J. BORRELL FONTELLES
Ordförande
